

Selmeczbányai Hetilap

TÁRSADALMI HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 74./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges Á. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Felkérjük mindazon vidéki t. előfizetőinket, kik még a múlt félévre sem küldték meg az előfizetési pénzt, azt postautalvánnyal mihamarább megküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap további küldését kénytelenek legyünk beszüntetni.
Kiadóhivatal.

A F. M. K. E. selmeczi választmányának gyűléséről.

A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület selmeczi választmánya február 16-án Farbaky István elnökle alatt választmányi gyűlést tartott, melynek főtárgyát az 1895. évről szóló zárszámadás felülvizsgálása képezte. Mint a számvizsgálók úgy a választmányi gyűlés is teljesen rendben levőnek találta a számadásokat, a mi olyan buzgó és lelkiismeretes pénztárosnál, milyen Kostenszky Adolf, nem is lehet másképen.

És a selmeczi választmánynak pénzügyei még sincsenek rendben. Tagdíjakban, tőkék kamataiban, adományokban, perzselygyűjtésekben bevett körül-belül 650 frtot, és kiadott 800 frtot.

Ez persze csak úgy volt lehetséges, hogy a hiányzó összeget a választmány a rendelkezésére álló tőkéből vette. A mit megtakarítottak az elődök, azt kénytelenek fogyasztani az utódok. Így ezen tőke most már 532 frtra apadt. Ha ez még így megy néhány évig, a tőke természetesen egészen elfogy és mi lesz akkor.

A F. M. K. E. fentartja a mi vidékünkön a steffultói és a felső-hodrusbányai kisedővókat, segítyezi az alsó hodrusbányait, bélébányait és a helybeli irgalmas nővérek óvóját, a mi az 1000 frtot jóval meghaladó összeget szükségel. Az ő végrehajtó közege a mi vidékünkön a selmeczi választmány, mely beszedi az itteni jövedelmeket s azokat egyleti czélokra fordítja. Ha azok nem elégségesek, az egyesület egyéb jövedelmeiből kell a hiányt fedezni, vagy kevesebb kisedővót fentartani illetőleg segítyezni. Eddig az egyesület közp. igazgató választmánya meg is adta az itteni választmánynak évente hiányzó összeget, most azonban egyszerre megtagadja azt; sőt a Losonczon 1895. október hóban tartott egyesületi közgyűlés elé azon javaslattal lépett, hogy hiányunkat 1896-ra

486 frtnyi takarékbetéti beváltással fedezzük. Így az 532 frtnyi tőkénk egy év alatt elfogyna.

A selmeczi választmány ennek folytán a febr. 16-iki gyűlésen elhatározta, hogy mindent el fog követni, hogy az itteni jövedelmet növelje. A szép számmal megjelent választmányi tagok mindegyike átvett egy tagság gyűjtő ívet, hogy az egyesületnek új tagokat szerezzen. Selmeczbánya lakossága, intelligentiája ugyan eléggé meg van adóztatva a különféle egyletek által, de azért, reményeljük, nem fog sikertelen maradni ezen új actió. Minden magyar embernek meg kell gondolnia, hogy itt magyarosításról van szó; ha mi nem magyarosítunk, akkor mások szlávósítanak. A selmeczi választmánynak eddig 100—100 frttal öt alapító tagja van: Tóth Gáspár, Farbaky István, Wankovits Lajos, özv. Heincz Emilia és Glücksthal Gyula. Valjon nem akadhatna-e még több polgár, ki az ügy érdekében ily áldozatot hozna? És a kik még nem tagjai az egyesületnek, nem mozdíthatnák-e elő mint rendes tagok évi 2 frttal, vagy mint pártolók évi 50 krral a hazafias czélt?
Király Ernő.

T á r c z a.

Bőjti prédikáció.

Farsang után hamvazó szerda; élvezet után a bőjt, kikapás után a bűnbánat: az élet sorrendje.

Csak az a különös, hogy míg az egyik hosszú életén keresztül mindig farsangol, és csak akkor fogja el talán a hamvazó szerdai hangulat, midőn már a féllábát áttette a tulvilág küszöbén, addig a másik már zsenge gyermekkorában veti le a csörgő siphát, s egész életén keresztül bőjti „koszt“-on élőködik; sőt olyanok is vannak, igaz, nagyon ritka példányok, kik soha álarczot nem tettek föl.

Ilyenek aztán úgy járnak, mint az a híres, bölcs mondás tartja: „Kilenczvenkilencz bolond között az egy okos a bolond.“

S talán nem igaz?!

Lehet-e például diplomata, ki nem tud tetetni?! Lehet-e annak reménye előmenetelre, ki nem tud ügyesen hizelegni előljáróinak?!

S mi más a hizelegés, mint farsangi bolondság?

Bolond az, ki fogadja, s bolond, ki adja; csak hogy a kettő más-más „kaliber“-ű.

A ki készpénznek veszi a hizelegést, arra ráillik a „pantalone“ jelmeze, s a ki hizeleg, nos, az egyszerűen csaló, mert más képet mutat, mint a milyen az igazi képe; bolondját járhatja mással, de a bolondját járja maga is, mert álarczot visel, s mindkettőre előbb-utóbb rávirrad a hamvazó szerda.

És, már akár megszidnak érte akár nem,

csak kimondom: a hamvazó szerdát is a legtöbben farsangi bolondság számba veszik.

Az egyik a heringet, — akár legyen ez reális, akár morális, — szükségből fogyasztja, hogy macskanyöszörös állapotán segítsen s új farsangi bolonderiára, ha nem is épen farsangon, erőt nyerjen; a másik meg csupa szokásból, társadalmi kényszerűségből harap a bőjti falatba, pedig jobb szeretne a helyett egy- vagy több üveg valódi Veuve Clivot mellett ülni.

Ezt is, kérem, akár szószerint, akár képletileg szabad érteni.

Reményilem, már az eddigiekből is értették, hogy a farsang és bőjt legkevésbé sincs a naptárhoz kötve; mert hiszen vannak, a kik a naptári bőjtben követik el a lehető legnagyobb bolondságot: megházasodnak diszpenzáció mellett; s viszont vannak, kik a naptári farsangban kezdi meg a lehető legszomorúbb bőjtöt, megházasodván diszpenzáció nélkül.

Nehogy valamiképp azt gondolják, hogy én a házasságot némiképpen ki akarom figurázni, sietek megjegyezni, hogy én a házasságnak szerfölött tisztelője vagyok és csak azokon nevetek, kik nem tudnak e kényes, izé, dologgal banni. Mert, kedves atyámfiak Ádám- és Évában, a gyarló ember mindennek inkább tekinti a házasságot, csak annak nem, a minek kellene. Az egyik azt gondolja, hogy az létra; a másik, hogy pénzeszsák; a harmadik, hogy kórház; a negyedik (ez bizonyosan nő), hogy ékszer- és divatárúüzlet, hol mindent ingyen kaphatni; az ötödik — nem nem akarok végig menni a számsorozaton a végételenig, mert hát száz szónak is egy a vége: az a sok gyarló ember végre is azt látja, hogy a a mit oly hévvel hajhászott, nem más, mint óriási „Z é r o“.

S akkor azután itt van a hamvazó szerda. Mea culpa, culpa!

És csak tovább hőmpölyög tartóztathatatlanul az alakosok zsvivajgó menete.

Itt egy királynak maszkirozott bakakáplár: még a mogyorófa-suhogót is markában felejtette; ott nagyuri ruhában egy zsebmetsző; ott kegyes arculattal lépdél egy lorette, emitt zsebredugott kézzel a nagyhirű jótékonyosság; ott egy csoport szív e hirdetéssel: „bérbeadó“. Ne nézzük tovább!

Valamennyire ott a láthatáron vár a szürke hamvazó szerda. A ki legjobban siet, az legelőbb éri el, pedig nem ezt akarja elérni.

Pedig hát nem szebb volna-e mind e hazug fénynél, e képmutató alakoskodásnál az egyszerű, a nyílt való?!

Akkor nem csábítana a bűn csillogó külsővel, nem ámitana a gög biborpalástjával, nem aratna babért a tolvaj, s az erény, az érdem nem viselne szolgálczót.

De lám, a mit most mondok, csak délibábos kép, köd, pára, semmi.

Ha ezt elgondoljátok, elfoghatna igazán a bőjti hangulat, s az egész emberiség mondhatná, mellét verve: „Mea culpa! Mea culpa! Mea maxima culpa!“

De ne essünk kétségbe; eljön az idő, mely menydörgő hangon, ellenállhatatlan parancsossal harsogja majd:

„Le az álarczczal!“

S akkor kezdődik az igazi bőjt, az igazi bűnbánat, melyre kivirul majd a tavasz, s az ősz-szes emberiség ünnepe új, dicső feltámadást.

**

Ujdonságok.

— **Személyi hírek.** Platzer Jenő m. kir. számtanácsos és a selmeczi bányaigazgatósági számosztály főnöke több, mint 40 évi szolgálata után, saját kívánságára, nyugalomba vonult. Lehetetlen ez alkalomból ki nem emelni azt, hogy a nyugalomba vonult számtanácsos mindkoron hosszú szolgálati ideje alatt buzgó hazafiassággal, páratlan szorgalommal, kiváló képzettségű tehetséggel szolgálta az államot és őszintén kívánjuk az érdemdús férfinak, hogy oly hosszú, munkás pályafutás után a valóban kiérdemelt nyugalmat még sokáig élvezhesse, és tetterős közreműködését a közjótól el ne vonja! — **Vitalis** István helybeli lyceumi tanár egyiptomi expedíciói utjáról mult szombaton e hó 22-én visszaérkezett. Örömmel üdvözljük az érdekes nagy utról visszaérkezett jeles tanárt körünkben s melegen óhajtjuk, hogy szerzett tapasztalatairól olvasóinkat is lapunk útján gyönyörködtesse közleményeivel. — **Hamary Miklós** és **Utmak Márk** bányaigazg. szám-tisztek a XI. fizetési osztály 2-ik fokozatába előléptettek. **Kristoffy Béla** alsó-hámori helyettes anyakönyvvezető anyakönyvvezetővé, **Havas Gyula** pedig helyettesévé neveztettek ki.

— **Hymen.** Sárossy Károly kolozsvári pósta és távirtda felügyelő mult szombaton kötött városunkban házasságot Fleischer Matild kisasszonnyal.

— **Eljegyzés.** Daubner Samu m. kir. honvédszázados és városunk szülöttje jegyet váltott Pozsonyban Gottpreis Margit kisasszonnyal.

— **Törv. hat. bizottságunk** márczius havi rendes közgyűlése jövő hó 13-án lesz megtartva még pedig Horváth Béla főispánunk elnökle alatt. A közgyűlés sok érdekes ügyet fog tárgyalni, a többi közt alig ha nem a vasuti ügyet is.

— **A Polgári dal- és zeneegylet** mulatóságán összes bevétel volt 177 frt, kiadás 123 frt 18 kr. maradt tisztán 53 frt 82 kr. Felülfizettek: Szöllösy Manó 1 frt, Geiszt J. 50 kr, Takáts Miklós 50 kr, Kuti István 50 kr, Krausz Kálmán 1 frt, Sztancsaj Miklós 1 frt, Joerges Ágost 1 frt.

— **A polgári társaskör** ugyan csak márczius 1-én vasárnap, de d. u. 5 órakor tartja meg évi rendes közgyűlését ugyan azon tárgysorozattal, mint a régi kaszinó egylet.

— **Örvendetes vasuti hirt** vettünk. Szitnyai József polgármesterünk ugyanis márczius 1-én Budapestre utazik, hová Rudnay Béla mint az ipolyvölgyi vasuti érdekeltég elnöke által lett meghívva még pedig azon értesítéssel, hogy a kérdéses vasut szélesvágányúvá van tervezve. Így óhajtjuk azt mi is, mint azt a mult számú cikkünkben kifejtettük.

— **Kaszinói közgyűlés.** Városunk régi kaszinó egylete jövő vasárnap márczius 1-én d. u. 2 órakor tartja meg évi rendes közgyűlését Farbak István orsz. gyűl. képviselőnk elnökle alatt. E közgyűlés tárgyai: a m. é. számadások megvizsgálása, a f. 1896 évi költség előirányzat, esetleges indítványok tárgyalása és végül a tisztújítás. E közgyűlés lefolyásáról természetesen be fogunk számolni. Most csak azt akarjuk megjegyezni, hogy felette kívánatos volna, ha ezen, városunkban meggyökerezett egylet egész társadalmi életünkre is intenzivebb kihatást gyakorolna, mely céljait nál könnyebben érhetné el, mivel előkelő intelligenciális elemeinknek úgyszólván központját képezi.

— **Fizetés rendezés.** A magyar kincstári bányaiparhoz és vele rokon ágazatoknál alkalmazott altiszti és szolgálai személyzet illetményei 1896 Január 1-től egyöntetűen szabályoztattak.

— **Rablási kísérlet.** Szikula Ferenc selmeczi kir. járásbírósi börtönőr mult pénteken este Ipolyságról vissza jöve, hová egy foglyot kísért, Szent-Antalban a téglavető mellett lakó komájához betért s nagy meglepetésére ott a szobában egy idegen embert látott, kezében egy késsel, míg a komasszonya reszketve az ijedségtől két kis gyermekével a szoba szögletében állott, komája pedig szintén megrémülve huzta meg magát a másik szögletbe. E váratlan látvány-

ra a börtönőr fegyveréhez nyult és az utána szintén a szobába jött kocsis segítségével sikerült a vakmerő ismeretlent leteperni, a kést kezéből kivenni és összekötözni. Hogy rabolni akart, kitetszik abból is, hogy már néhány holmit magához ragadott. A börtönőr ezután a csavargó kinézésű embert a szent-antali csendőrőrsnek adta át, hol csak annyit vallott, hogy trencsényi származású s hogy összes irásait 10 frtnyi készpénzzel együtt elvesztette. Ha a véletlen nem hozza épp ideje korán arra a börtönőrt, kitudja mit végzett volna ott a vakmerő vagabund. A tettest Korponára kísérte be a szentantali csendőrőrs. — Így adja elő legalább az esetet a nevezett börtönőr.

— **Egy siket-néma** a ki azonban kitűnően hall és még jobban beszél, lett Lindmayer János hodrusi rendőrbiztos által Hodrusbányán elfogva és ide bekísérve. E gyanus egyén megmotozása-kor különféle szétrepített papirszeletek és levelező lapok között találtatott nála Künstlinger Izsák Ignác nevére szóló katonakönyvecske és egy hamisított Zeugnis (bizonyítvány) mellyel e vakmerő ember a maga részére mindenféle adományokat mert szedni. Mindenből az tetszik ki, hogy a katona, könyvecske nem az övé s hogy ki tudja nincs-e itt a hatóságnak egy veszélyes szökevény bűntevővel dolga. Lindmayer János hodrusi rendőrbiztos, ki dicséretes erélyességgel járt el ez ember kinyomozásában és elfogatásában mindjárt első kihallgatáskor azonnal rájött, hogy e gyanus egyén csak teteti a siketnémaságot, a mint hogy rövid vallatás után a siketnéma ajkai szépen megnyitak és a legérthetőbb szavakkal bevallotta, hogy ő bizony pompásan hall és nagyon jól, két nyelven is beszél. Bevallotta azt is, hogy a „Zeugnis“ mellyel gyűjtögetni jár, hamisítva van. A jó madár és szemtelen tetető a járásbíróshoz lett átkísérve.

— **Érdekes vizsgálatot** tart városunkban Bihar József honvéd őrnagy hadbíró és a pozsonyi IV. ker. hadbírószék vezetője, mely vizsgálatról csak annyit közölhetünk, hogy két tényleges állományú honvéd követett el bűntényt, melynek teljes felderítéséhez szükségessé vált e két foglyot, kik fedezett alatt Pozsonyból ide kísértettek, oly emberekkel szembesíteni, kiknek rendes tartózkodási helyük nincsen és csak vásárról — vásárra járnak. A szembesítés tehát azért történik meg itt Selmeczbányán, mert ezen emberek a mai vásárhoz alig hanem ide jöttek s ez alkalmat a vizsgálatot vezető őrnagy hadbíró-a szembesítés megejtésére felhasználta.

— **Petroleum bányászat Magyarországon.** Bányaigazgatóságunkhoz e napokban érkezett le Lukács pénzügyminiszter rendelete, mellyel Richter Géza kir. bánya segédmérnök a galicziai petroleum furások és az ottani petroleum bánya-mivelés gyakorlati, tapasztalati tanulmányozására lett kiküldve. E rendelet szerint ugyanis a kormány elhatározta, hogy a hazai kőolaj furásokat és bánya-mivelést intenzív üzembe kívánja venni. Bizonyára minden magyar ember örvendeni fog annak, ha majd hazai petroleumot fog használhatni s így „jó szerezést kívánunk ez újabb magyar vállalatunkhoz.“

— **A selmeczbányai evan. lyceum történetének leírása** is a millenniumi ünnep alkalmából nap világot fog látni új köntösben. E történeti művet ugyanis, Breznyik János lyc. igazgató s kir. tanácsos által régebben irt és kiadott „a selmeczi lyceum története“ terjedelmes, munkának forrásul és alapul vétele mellett, Király Ernő és tanár társai írják meg és az még e millenniumi évben fog díszes kiadásban megjelenni.

— **A törv. hat. bizottsági tagok megválasztása,** mint azt már jeleztük jövő hó 3-án ejtik meg. Ezuttal is felhívjuk erre a választók figyelmét azon megjegyzéssel, hogy ezen önkormányzati joguk gyakorlásánál élénk érdeklődést tanusítsanak s gyakorolják azt a legjobb, független meggyőződésükkel. Kötelességünknek tartjuk ez alkalomból lapunkban helyt adni azon panasz-nak, mely Hodrusbánya külutczánkban lakó pol-

gártársainktól érkezett. Ezen alaposan indokolt felszólalás szerint Hodrusbánya jelenleg csak egy tag által van törv. hat. bizottságunkban képviselve. Már pedig egy oly városrész, melynek több mint 3000 lakosa van, joggal megkivánhatja, hogy legalább is 5—6 bizottsági tag által legyen képviselve. Részünkről tehát felkérjük az összes választókat, hogy tekintettel legyenek e csakugyan elhanyagoltnak látszó s mégis tekintélyes külutczánk érdekeire; válasszanak legalább öt hodrusbányai bizottsági tagot, kik azután a külutczát, melynek viszonyait alaposan ismerik, méltóan képviselhessek. Hogy kik legyenek a megválasztottak arra nézve, a következőket hozzuk javaslatba: Hein Ferencz bányatársulati gondnok, Priviczky Ádám, Lindmayer János, Adamovics Samu, Veisz Jakab, Puskás József, dr. Schlesinger Antal, Szentistványi Gyula urakat, kik mindannyian állandóan Hodrusbányán laknak. Hodrusbányai polgártársainknak többi panaszáról csak jövő számunkban számolhatunk be.

— **Magyar bányászatunkról** szóló cikk jelent meg a „Budapesti Hírlap“ mult vasárnapi számában, mely általánoságban beszél hazai bányászatunkról s azt sok tekintetben nem a legelőnyösebb színben iparkodik feltüntetni. Lehet, hogy a magán bányavállalatokra vonatkozólag némileg igazat mondhat e cikk, de hogy annak állításai a mi minden ízében magyar és éppen e téren bámulatos haladást tett, rendezett állami bányászatunkra vonatkoztatással birhatna, absolute lehetetlen vagy oly forrásból származik, mely a viszonyokat nem ismeri vagy — mit fel nem tételhetünk — rosszakaratu. Különbösen hisszük, hogy a czáfolat nem soká fog késni valamelyik napi lapban.

Különfélék.

— **Vasutunk** című cikkünkhez a Garam-Berzence — Selmeczbányai keskenyvágányú vasut építésének történetéről egy hiteles és érdekes adatot kaptunk. E szerint midőn e vasut kiépítése kérdésben forgott és a tanácskozások a bányaigazgatóságnál, az e czélból akkoriban városunkban időzőtt Lónyay Menyhért volt kir. pénzügyminiszter elnökle alatt megtartattak, báró Mednyánszky Dénes akkori főbányagróf meglehetősen erélyes hangon kívánta, hogy e szárnyvonal széles vágányúra építtessék ki. Erről Lónyay hallani sem akart s midőn végre sarokba szoritották, hogy mondaná hát meg, mi okból kívánja, hogy e szárnyvonal keskeny vágányú legyen s mily elfogadható okból ellenzi annyira a széles vágányt, kijelentette, hogy azért, mert ha e szárnyvonal széles vágányúvá építtetnék ki, azonnal akad egy részvénytársaság, mely azt Szobig kiépítené s akkor a magyar állam által csak imént átvett Budapest — Rutkai nagy körutat tevő vonal rengeteg kárt szenvedne s ezen a délt az északkal összekötő vasuttal az állam nagyon rosszul járna, a mennyiben a sokkal rövidebb vonal északnak, a Budapest — Szob — Selmeczbánya — Garamberzence — Rutkai vonal volna. Ezen nem egészen alap nélküli argumentáció előtt aztán meghajoltak és így lett a mi szárnyvonalunk — most annyit akadékoskodó — keskeny vágányúra építve. Azóta nagyon sok megváltozott és a kiépítendő Ipolyvölgyi vasut a Budapest — Rutkai nagy állami vasutnak érzékeny kárt nem okozna.

— **A felső rónán nyaralókat építő részvénytársaság** igazgatósága Szitnyai József elnökle alatt e hó 21-én a városháza tanácstermében ülést tartott, melyen felolvastattak a mult értekezletről felvett jegyzőkönyv, valamint a Platzer Ferenc által szerkesztett azon kérvény, melyben a társulat 5000 frtnyi kamatnélküli állami kölcsönt kér a kormánytól s mely a főispán útján lesz a miniszternek beadva. Elnök azon előterjesztésére, hogy a Klingertároi tó uszodája rossz állapotban van, felkérik a városi tanács, hogy azt már a tavasz kezdetén javitassa ki. Elhatározta az igazgatóság továbbá, hogy felhívást fog intézni a nagy közönséghez a részvények alá-

írására nézve. Ezután beterjesztett az építési terv, melyet Cséti Ottó megvizsgált, azt helyesnek és elfogadhatónak tartja, mindazonáltal megjegyzi, hogy tekintettel a társulat szegénységére ne ekszperimentáljanak gipsz építkezéssel, de maradjanak csak a fa mellett, mert a faépítmény 2000—3000 frttal olcsóbb is. Ehhez hozzá járulnak Fodor és Platzer igazgatósági tagok is. Így a felmutatott terv elfogadtatott, az építési hely kiszemelésére nézve kimondatott, hogy az a városi tanács közbenjárásával lehetőleg mihamarább eszközöltessék. Eddig tudósításunk. Mi örvendünk annak, hogy e részvénytársaság céljának elérésében ismét egy jókora lépést tett előre, de nem értjük azt, hogy közönségünk mért idegenkedik a részvények aláírásától. Hiszen a nagy közönségnek áll első sorban érdekében, hogy e társulat céljai teljesedjenek, mi megint csak úgy érhető el, hogy ha mentől nagyobb részvénytőkével fog az rendelkezni. De meg oly csekélység az, a mibe egy részvény — 10 frt — belekerül, hogy a szegényebb embernek is módjában áll a társulat kapcsolatába tartozhatni. Kérjük tehát közönségünket, ne idegenkedjék a részvények aláírásától hiszen — hogy már egyenesen kimondjuk — pénze veszendőbe nem mehet. Alkalmunk volt a tervet is látni, mely szerint ha a villaszerű vendéglő felépül, akkor abban 15 szép szoba fog állani rendelkezésére a nyaraló közönségnek.

— **A felvidéki magyar közm. egyesület** itteni gyűjtő perzselyei a rendőrkapitányi hivatalnál e hó 22-én felbontatván, azokban a következő összegek találtak: 191. sz. perzselyben, Gutfreund Samu sörresarnokában 55 kr., 192. sz. Városi Vigadóban 1 frt 2 kr., 193. régi kaszinóban 5 frt 65 kr. mely perzsely egy év lefolyása alatt ezuttal harmadszor bontatott fel, — 194. sz. Irmel sörresarnokában 6 frt 48 kr., 195. sz. Márkus cukrászdájában 30 kr., 196. sz. dohánygyárban 25 frt 52 kr., mely perzsely egy év lefolyása alatt harmadszor bontatott fel, 197. sz. bányatársaspéntár — . . . semmi; 198. sz. akad. ifj. körben 87 kr., 199. sz. lövöldében 5 kr., 200. sz. Gulrich-féle sörresarnokban 1 1/2 kr., 201. sz. Bogya János vendéglőjében 1 frt 1 kr., 202. sz. rendőrkapitányi hivatalban 1 frt 87 kr., mely perzsely a lefolyt év alatt másodszor bontatott fel, 203. sz. Róth Bódog sörresarnokában 25 kr., 204. sz. vihnyei fürdőből a perzsely eddig nem érkezett be, 205. sz. perzselyben a polgári társaskörben 12 kr. azaz összesen 43 frt 80 1/2 kr. gyűlt ez uton be, mely összeget rendőrfőkapitányunk az egyesület pénztárnokának átszarmaztatott. A közlötekből kitűnik, hogy a hazafias cél elérhetésénél ezen adakozásnál is a helybeli dohánygyár tett ki magáért legjobban, a mennyiben daczára annak, hogy a lefolyt év alatt most harmadszor bontatott fel a gyűjtő perzsely, a b a n 25 frt 52 kr találtak, míg a bányatársaspéntár perzselyében semmi sem és egyes perzselyekben neveltséges csekély összeg gyűlt össze. Utóbbi körülménynek főokát abban véljük megjelölhetni hogy az egyes perzselyek nem nyílt feltűnőbb, hanem ugyszólván elrejtett helyeken tartatnak s így a közönséget nem emlékeztetik arra, hogy a felv. m. közmiv. egyesület hazafias támogatására bármily szerény adománnyal hozzájáruljon. A perzselyek ezentúl a következő helyeken lesznek elhelyezve: Gutfreund sörresarnokában, a Városi Vigadóban, a rendőrkapitányi hivatalban, Irmel sörresarnokában, Márkus cukrászdájában, a dohánygyárban, a polgármesteri hivatalban, az akad. ifj. kör helyiségében, Tuschl cukrászdájában, Daubner sörresarnokában, Bogya János vendéglőjében, a régi kaszinó helyiségében, Róth Bódog sörresarnokában, a Hungária szálló kávéházi helyiségében és a polgári társaskör helyiségében.

— **A korecsmai hitelnek** maximuma tárgyában hozott és a belügyministeriumnak még 1883. évi 24727 sz. a. kelt rendeletével jóváhagyott szabályrendelet értelmében, a szeszitalok ára iránti követelések fejében biróilag megítélhető összeg

makszimuma 2 frtban állapított meg azzal, hogy a korecsmai hitelnek kézi zálog által való biztosítása is érvénytelen. A vendéglős, korecsmáros stb. ki az ellen vét, hogy ezen szabályrendeletet helyiségében könnyen látható helyen ki nem függeszti, 50 frtig terjedhető pénzbüntetéssel büntetetik. Tapasztalván rendőrségünk, hogy ezen szabályrendelet pontosan be nem tartatik, azt magyar, német és tót nyelven kinyomatta és a vendéglősöket, korecsmárosokat stb. utasította, hogy e nyomtatott szabályrendeletet helyiségeikben feltűnő helyen kifüggeszessék. Nagyon helyes dolog, hogy a korecsmai hitel eme korlátozása a lakosságnak is újból emlékeztetébe hozatik.

— **Helyreigazítás.** Mult számunkban „Pénzintézeteink“ czim alatt hozott közleményünkbe a helybeli kereskedelmi- és hitel intézet kimutatásánál egy kis sajtóhiba csúszott be, a mennyiben a nyereség 8435 frt. 95 kr.-ral van kitüntetve, holott az valójában egy ezer forinttal többet vagyis 9432 frt. 95 krt tesz ki.

— **Marhavásár.** A mult hétfőn megtartott marhavásár eléggé élénk volt, habár ugyan e napon volt marhavásár a közel fekvő Zólyomban, Ipolyságon és Barsszentkereszten is, mi persze kihatótt e vásár forgalmára. Mégis 650 db. lett felhajtva s körülbelül 259 db cserélt gazdát. A vásártér ismét szűknek bizonyult. — A rend minden tekintetben kifogástalanul lett fenntartva. Több oldalról azon óhajnak adtak kifejezést, hogy városunkra nézve jövedelmi gazdasági s más tekinteteből is kívánatos volna, ha évente nem csak négy, de legalább hat marhavásár tartatnék, mit igen könnyen lehetne elérni.

Banderialis dal.

(Énekl: egy szen . . . akarom mondani gladiator.)

Banderista lovagolna,
Hogyha neki lova volna.
De hol vegyen, mikor nincsen
Sem a „Betyár“, sem a „Kincsem“.
Hát oly lovat meg hol vehet,
Melyen bizton ülni lehet;
Mert leesni jó nem volna, —
Inkább nem is lovagolna.
A városnak van négy lova,
Használják is sok év óta,
De ezekre hogy felülne
A nélkül, hogy fel ne sülné,
Azt a banderiumbéli
Megreszkizni biz féli;
Mert ugyanis tarthat attól,
Hogy a sok komisz abraktól
Feldühödött városi ló
Magát leszen megboszuló,
S úgy ledobja a lovassát,
Hogy ez foghatja a hasát.

Banderista lovagolna,
Hogyha neki lova volna.
„Teringettél! katona-ló!
Megvan . . . ! ez lesz csakugyan jó! —

De vajjon ez olyan fajta,
Hogy czibilnek ülni rajta
Biztos-e, nem száguld tova
Vissza, honnét való, oda?!“ —
Katona-ló sem kell hát már . . .
Hogy nem vagyunk Arabsok — kár!
Mert akkor volnék ajánló,
Hogy a díszben felvonuló
Ülne a tevé hátára, —
Ugynevezett dromedárra.
Feltűnést is keltne ezzel
A nyargaló biztos szerrel.
Meggondolni hát lehetne,
Hogy tevén nem-e mehetne?? —
Banderista lovagolna,
Hogyha neki lova volna . . .

(A kinek tetszik folytathatja vagy elejéről kezdheti.)

Elégia.

A „Fukszó“ városi ló gyászos elhunytára.
Kisznevédél hát te, város szegény lova?!
Sokat kinzott párad szebb honba szállt tova!
Keserves étedet megváltá a halál,
Pedig egykor erős és mily derék valál!
Helyedet valjon majd ki tölti be úgy jó,
Mint te tevéd azt óh, felejtethen „Fukszó“!
A nagy ünnepeket nem tudtad bevárni?
Kellett neked épp most pecze sirba szállni?
Hátha a hátadon nyargalt vón valaki,
A ki az abrakot szokta volt kiadni!
De te busan látva, hogy minden hálátlan
S nagy erőlködésed habár is hibátlan,
Elismerést nem lel, — hát inkább kifujtat
Párádat, mely tevé elég hosszú utat.
Nyugodj békén s legyen bőrből egy duda,
Mely bus végzettedet gyászosan kifujja!!

Hirdetések.

Hirdetmény.

A selmeczbányai m. kir. központi fémkohó hivatal birtokát képező mintegy 55 katastrális hold gazdaságilag kihasználható területtel bíró ügy nev. „nagy-lintich“ 1896 év elejétől 5—6 évre egészben vagy részletekben haszonbérbe fog adatni.

A nyilvános árverés folyó évi márczius-hó 9-én délelőtt 10 órakor fog a selmeczbányai m. kir. központi (alsó) kohóban megtartatni megkezdésén, miszerint az árverés megkezdéseig szabályszerűen kiállított írásbeli ajánlatok is fogadhatnak el.

Az árverezők kötelesek az árverés megkezdése előtt 10% bánatpénzt lefizetni, mely az árverés bevégezte után a kevesebbet ígérőnek azonnal visszaadati fog, míg a legtöbbet ígérőnek bánatpénze a letendő biztosítékba — mely egy évi haszonbérnek megfelelő — be fog számíttatni.

A részletes feltételek a selmeczbányai m. kir. központi kohóhivatal (felsőkohói) irodájában tudhatók meg.

Selmeczbányán, 1896. február-hó 7-én.

M. kir. kohóhivatal.

Selmeczbányai kereskedelmi és hitelintézet mérleg-számlája.

Vagyon.

Teher.

	frt	kr.		frt	kr.
Pénzkészlet 1895. december 31.	7710	56	Részvénytőke számla	50000	—
Váltótárca	504555	09	Tartalék tőke „	6000	—
Jelzálogkölcsonők	52643	—	Betétek számlája	388225	24
Előlegek értékekre	3971	25	Váltóviszleszámitolási számla	112457	88
Váltó-óvás	118	54	Különfélék számlája	488	92
Folyó számla	382	30	Osztalék „	41	—
Leltár 1205 frt 28 kr.	—	—	Átmeneti kamat számla	3819	51
10% lerovás 120 „ 52 „	1084	76	Nyereség	9432	95
	570465	50		570465	50

Selmeczbányán, 1895. december-hó 31-én

Krausz Kálmán,
elnök.

Gamma Győző,
könyvelő.

Kőrös László,
f. b. tag.

Geiger Zsigmond,
II. könyvelő.

Wagner József,
f. b. elnök.

Hell Jakab,
igazgató.

Richter Károly,
pénztárnok.

Puskás József,
f. b. tag.

A fő- és segédkönyvekkel megegyezőnek találta: a felügyelő bizottság:

Együttal van szerencsénk a t. cz. közönség becses tudomására adni, hogy betétek után 5%-ot fizetünk és a kamatadót is mi viseljük.

Árverési hirdetemény.

Az ipolysági kir. törvényszék, mint csödbi-róságának f. évi 653. sz. a. kelt végzése folytán vb. Kukucska József csödtömegéhez tartozó, a csödletár 3—611., 613., 674. és 616. tételei alatt összeirt 4153 frt 96 kr-ra becsült fűszerárak, kész ruhaneműek, szikvizgyártó gép, egy ló, kocs, bolti állvány és szobabutorokból álló ingóságok, továbbá a csödletár 612. tétele alatt összeirt, jelenben 2729 frt 42 kr erejéig fennálló aktív követelések 1896. évi márczius hó 2-ik napján

délutáni 3 órakor Hodrusbányán a rendőrbiztosi hivatalos helyiségben nyilvánosan megtartandó ajánlati versenynyel egybekötött szóbeli árverésen tömegesen fognak eladni.

Az áruraktár az árverés napján a helyszí-nén az áruleltár, követelések jegyzéke és az ár-verési feltételek alulírott tömdeggondnok irodájá-ban Selmezbányán tekinthető meg.

Kelt Selmezbányán 1896. évi február 24.

Dr. Szél László,
csödtömeg-gondnok.

A n. é. közönség b. tudomására hozni bátorkodom, hogy egy előnyös alkalmi vétel folytán képes vagyok 3¹⁰/₁₀₀ méter szövözetet egy egész férfi-öltönyre **6 frttól 12 frt**ig, Kamgarn szövözetet egész férfi-öltönyre 7 frttól 12 frt-ig árusítani. Együttal ajánlom gráci, angol, francia, brünni stb. posztókkal dasan felszerelt választékos szövet, valamint dus választéku kész gyermek-öltöny raktáromat, mely öltönyöket különben mérték szerint is készítek

A midőn üzletemet mindennemű ruha és öltöny, ugymint: legújabb divatu és szabásu polgári, erdészeti, bányászati és katonai — előírás szerint kiállított egyenruhák elkészítésére a n. é. közönségnek ajánlanám, egy-szersmind kérem nagyrabecsült pártfogását s maradok kiváló tisztelettel

Jähn Vilmos
szabóüzlet-tulajdonos.

A selmeczi takarékpénztár mérleg- és vagyonkimutatása 1895. december 31-én.

Vagyon.		Teher.			
	frt	kr.			
Pénztári maradvány 1895. évi decz. 31.	9261	36	Részvénytőke	120000	—
Jelzálokölcsönök	1317301	92	Részvénytőke kamata	7200	—
Ezek kamathátraléka	31711	79	Tartalékalap	100000	—
Váltókölcsönök	616955	29	Külön tartalékalap	48347	37
Ezek kamathátraléka	56	78	50 éves jubilárisalap	3000	—
Kézizálog előlegek	41468	50	Nyugdíjalap	38227	19
Ezek kamathátraléka	603	23	Betétek	1758349	04
Értékpapírok 1895. decz. 31-iki tőzsdei árfolyam szerint	70606	—	Előfizetett jelzálogkölcsönkamata	7989	44
Ezek kamathátraléka	1573	96	Előfizetett váltókamata	7253	41
Más pénzüzeteknél elhelyezve	1042	44	Előfizetett kézizálog előlegkamata	157	20
Kamathátralék más pénzüzeteknél	868	30	Zálogtöbbletek	900	85
Osztrák magy. bank giró számlán	200	—	10%-os betétkamatadó	3359	89
Intézeti ház	16000	—	Függő számla	133	77
2/I számú bérház	28091	25	Bélyegilleték-hátralék	58	67
2/I. " hátralékos bére	78	33	Előre fizetett letéti díjak	7	99
Dobrocsi ingatlan	266	62	Előre fizetett házbér 2/I. számú háznak	57	49
" " hátralékos bére	2	06	Nyeresség és veszteségszámla áthozat 1894. évről	9970	frt — kr
Felszerelések	789	28	1895 évi nyeremény	32619	36
Perköltség előleg	213	19		42589	36
Előlegezett jótékony adományok	54	40			
Letéti díjak hátraléka	186	97			
Ipolyság-selmezbányai vasut tracera	300	—			
	2137631	67		2137631	67

Selmezbányán 1895. évi december-hó 31-én.

Wankovits Lajos s. k.
igazgató.

Liszt Gusztáv s. k.
igazgatósági tag.

Schmidt Ferencz s. k.
pénztárnok.

Fiedler Gyula s. k.
I könyvelő.

Dimák Gyula s. k.
II könyvelő.

Baumerth István s. k.
számvizsgáló.

Jelen zármérleget az alulirt felügyelő-bizottság megvizsgálván, a társulat főkönyveivel és számadásait tartalmazó segédkönyveivel összehasonlította, azt ezeknek minden tételleivel egyezőnek s a keresk. törvény és alapszabályok értelmében felállítottak taláta. Selmezbányán, 1896. évi január-hó 30-án.

Muszka József s. k.
f. b. tag.

Valkovits Károly s. k.
f. b. tag.

Kostenszky Adolf s. k.
f. b. elnök.

Dr. Tóth Imre s. k.
f. b. tag.

Pachmájer János s. k.
f. b. jegyző.

Kérelem!

Özv. Pleva Józsefné után maradt árvák nevében, ezeknek külön gyámja azon tiszteletteljes kérelemmel fordul a nagy közönséghez, hogy a

Pleva-féle

czipészüzletet,

mely az árvák nevében továbbra is egy ügyes, kifogástalan üzletvezető vezetése mellett folytattatni fog, be-cses pártfogásába venni kegyeskedjék annál is inkább, mert ugy a jó, tartós áru, mint a jutányos árak ezentul is megfognak teljesen felelni a jogos igényeknek. 5—5

Magyar Osztály-Sorsjáték.

35007 pénznyeremény 7932000 korona összértékben.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben **EGY MILLIÓ** korona.

II. osztály Húzás 1896. márczius 11—14-ig.			II. osztályú vétel sorsjegyek árai:			III. osztály Húzás 1896. május 12—28-ig.				
Nyeremény	korona	korona	¹ / ₁	¹ / ₂	¹ / ₁₀	¹ / ₂₀	Nyeremény	korona	korona	
1	100000	=	40	20	4	2	1 jutalomdíj	600000	=	600000
1	60000	=					1	400000	=	400000
1	40000	=					1	300000	=	300000
1	30000	=					1	200000	=	200000
1	20000	=					1	100000	=	100000
1	15000	=					2	40000	=	80000
1	10000	=					2	20000	=	40000
2	8000	=					5	10000	=	50000
8	4000	=					10	8000	=	80000
10	2000	=					34	6000	=	204000
13	1000	=					100	2000	=	200000
100	400	=					200	1000	=	200000
860	200	=					2650	200	=	530000
9000	120	=					22000	150	=	3300000
10000 nyemény összesen		=					25007 nyeremény és egy jutalom		=	6284000

Az Osztály-Sorsjegyeknek II. osztályra való megújítása az I. osztályú sorsjegyek beküldése és a sorsjegy árának befizetésével legkésőbb márczius 1-éig eszközöndő.

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

Heintze Károly, Budapest, Szervita-tér 3.
Sürgönyezim: **LOTTOHEINCZE BUDAPEST.**